HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed.

שאין עונשין מן הדין. דלא אמריגן מה לאחותו מן האב גרידא או מן האם גרידא עונש עליה מן האב ומן האם לא כ"ש: **אי בעיית אימא.** לר"י אין עונשין מן הדין ועונש באחותו מן האב ומן האם לר' יצחק נפקא ליה דליף עונש מאזהרה כשם שהזהיר עליה כשאר עריות כך עונש עליה ואזהרה דידה מפרש במסכת מכות (דף יד.) דאמר קרא ערות בת אביך או בת אמך מ"מ אין לי אלא בת אביך שלא בת אמך ובת אמך שלא בת אביך בת אביך ואמך מנין ת"ל [שם] אחותך היא לא תגלה ערותה וכשם שהזהיר עליה כך עונש עליה: (ג) **א"ר אלעזר חלוק חטאות.** אשם עשאן שניהם בהעלם אחת חייב שתים: **כרם באחותו.** דפרט בה קרא למלי אמת: (ד) הגה"ה כיון דלאוין מתלקין לא מיבעיא ליה למלק על אחותו שהיא אחות אביו ושהיא אחות אמו דכתיב בה ג' לאוין: ה"ג **לר' יצחק דלדיש ליה** (ה) **דרבנן מיבעי להו לאחותו בת אביו ואמו לומר שאין עונשין מן הדין.** וכוליה קרא משום אחותו דסיפא אמת ובשביל חדוש אחד דרך לשנות פרשה שנאמרה: **דרבי יצחק מיבעי ליה דו' עד סיפא** ל"ג לה ופירוש משום הוא מתלמידים טועין (ו) עד כאן הגה"ה: **וחייבין עליהן** (ז) **בפני עצמה.** על כל אחד כי עביד להו בהעלם אחת: **הגה מאי קחשיב.** מכדי אמרן לעיל (ח) מניינא לחכי אמת שאם עשאן כולן כו' היכי משכחת לה לשלשים ולחדש אחות בחד (ט): (ז) **גברא.** הוא דרבע לבהמה: **איפסא.** כגון שנבעלה לבנה ולבן בעלה ולחמיה ולחתנה ולבהמה וכן כולם: **הגה על הזכור ועל הבהמה.** דאין כאן לד אשה. פסח ומילה לא מצי למיפרך דלאו משום חטאות נקט להו דהא לאו בני קרבן הינהו דאין קרבן אלא על לאו כדמפרש לקמן: **ור' ישמעאל היא.** בפרק ד' מיתות (י): **והא מדקתני.** בכלל כריתות מנהדר לאמטוענין דמביא קרבן עולה ויורד לה לקמן כר"ע דאמר בפרק ד' מיתות (דף ז.) מנהדר מביא קרבן ומוקמי לה לקמן כר"ע דאמר בסוף פירקין (דף ז.) מנהדר מביא קרבן ריש"ל נמי ר"ע: (יא) **דאמר רבי אבהו.** בפרק ד' מיתות (סנהדרין נד.): **לא יהיה קדש** (יב) שהרה לנשכב ועונש מגזירה שוה דכתיב (יג) וגם קדש היה בארץ. ואי קשיא גבי עריות היכן מנינו שהרה לאשה כמו לזכר דאשכבתן בכולהו (יד) **לאו פריק הכי אמאי** הכא כיון דאיכי נמי מיתבייא משכיבה קריינא בה הנפשות העושות אבל משכב זכר דלא מתהני בעי אזהרה. (ג) **ובגברי כתיב דאין זכור לבהמה ולא מיקרי קדישות: ר"א אמר.** בגברי

לאחותו שהיא בת אביו ובת אמו לומר (מ) **שאין עונשין מן הדין ור' יצחק סבר עונשין מן הדין ואיבעית אימא יליף עונש מאזהרה** (נ) **א"ר אלעזר א"ר הושעיא כל מקום שאתה מוצא ב' לאוין וכרת אחד** (ס) **חלק חטאת ביניהן ומאי היא** (ע) **מפטם וסך** (פ) **דכתיב** [1] **על בשר אדם לא יסך ובמתכונתו וגו' כרת אחד דכתיב** [2] **אשר ירקח כמוהו ואשר יתן ממנו על זר ונכרת מעמיו** (צ) **וכי מאחר דלאוין** (ק) **מוחלקים כרת דאחותו דכתב רחמנא ל"ל לר"י כדאית ליה** (ר) **לרבנן מיבעיא להו לומר שאין עונשין מן הדין** (ש) **(לר' יצחק מפיק ליה לחייב על אחותו שהיא אחות אביו ושהיא אחות אמו ורבנן** (ת) **דנפקא להון מן אחותו דרישא ור' יצחק סבר אחותו דרישא אורחיה דקרא היא ומפיק לחלק מאחותו דסיפא דקרא לחלק על אחותו שהיא אחות אביו ושהיא אחות אמו)** (א) **אמר רנב"י** (ב) **אף אנן נמי תנינא המפטם את השמן המפטם את הקטרת והסך בשמן המשחה ל"ל דתניא המפטם את הקטרת** (ג) **במיצעא לאו הא קמ"ל מה קטרת לאו בפני עצמו וחייבים עליה** (ד) **כרת בפני עצמו אף מפטם שמן וסך נמי כיון** (ה) **דלאו בפני עצמו חייבים עליו בפני עצמה וכ"ת דקא בעי למיתנא פיטומין בהדי הדדי ניתנהו איפוך המפטם את הקטרת והמפטם את השמן והסך שמן המשחה אמאי פליגיה לשמן לאו הא קמשמע לן דיש חילוק חטאות ביניהן ש"מ: הבא על הזכור: תנא במאי קא חשיב** (ו) **אי בגברי דל האשה הנרבעת ובצרא לה חדא אי בנשי קחשיב** (ז) **דל מינהון הבא על הזכור ועל הבהמה ובצרי להו תרתי א"ר יוחנן לעולם תנא גברי קחשיב ותני הכי הבא על הזכור** (ח) **והביא זכור עליו** (ט) **ור' ישמעאל היא דאמר חייב שתים והא מדקתני מגדף בסיפיה ומוקמינן לה כר"ע רישא נמי ר' עקיבא וכ"ת ר"ע היא וברישא סבר לה** (י) **כר' ישמעאל והאמר ר' אבהו** (כ) **הבא על הזכור** (ל) **והביא זכור עליו לר' ישמעאל דמפיק ליה** (מ) **מתרתי קראי** [3] **מואת זכר לא תשכב** (נ) [4] **ומולא יהיה קדש מבני ישראל חייב שתים לר"ע** [5] **אינו חייב אלא אחת דמחד קרא נפיק ליה את זכר לא תשכב** (ס) **קרי ביה לא** (ע) **תשכיב אלא רישא ר' ישמעאל** (פ) [6] **ובמגדף סבר לה כר"ע** (צ) **אי הכי ניתני נמי הבא על**

תוספות לומר שאין עונשין מן הדין. תימה דלעיל משמע דליתסרין אחותו לחלק על אחותו שהיא אחות אביו כו' הא חדא מיהא מחייב ואמאי הא אין עונשין מן הדין מיהו אינה דגלי הכא ה"ה לעיל אך קשה לקמן פ"ג (דף יג.): תנן יש אוכל אכילה אחת וחייב כו' ואמאי דלמא לא מחייב כיון דאין עונשין מן הדין אבל לקמן פ"ג דליכא מיסתבר מכלל דיש מכלל דליכא אלא מיסור אחותו ואמאי דלמא לא מחייב כיון דאין עונשין מן הדין ול"ל דמשום דבא מכח אבל הכא מיסתבר אחותו בת אביו שלא בת אמו לא לחפך: **לר' שמעאל דמפיק ליה בו'.** תימה מתני' היכי ממוקמא הא אלא יהיה קדש לא כתיב כרת ואיכי משכחת בה חיוב חטאת וי"ל דכיון דכתיב כרת אמשכב זכור הוי ליה כ' לאוין וכרת אחד: **לסיומינהו** לכריתות. תימה מ"כ ליסמוך נמי הכא לזכור ולבהמה עליו:

לכריתות ומאי דקתני אות ב' נמחק: (פא) מייתי קרבן והתניא: (פב) תיבות מאן דעבדי בשוגג נמחק: (פג) תיבות מאן דעבדי בשוגג נמחק: (פד) יחזקן דגה תנא שגגה: (פה) ואחת דתניא אחת אות ד' נמחק: (פו) וזדון עבודות מלאכות עדיפא: (פז) תיבות א"ר אלעזר נמחק: (פח) תיבת הגהה נמחק: (פט) ליה לדונו א) במלקות ולא בכרת לדבון: (צ) תיבות ע"כ הגהה נמחק: (צא) מה"ד גברי דל האשה הנרבעת לבהמה תיבות הוא דרבע נמחק: (צב) מה"ד והאמר ר' אות ד' נמחק: (צג) בגברי כתיב אות ו' נמחק: (צד) מיהא אחד חייבא דתשאר דא"ר אות מ' נמחק: (צה) אבל אי תנא זדון דשב שגגה: (צו) עבודה וזדון ע"ז איכא ד' כו' וקיטור וניסוך: (צז) מלאכות עבודות קרי:

חשיב ודקא קשיא לך (ד) **דלאשה נרבעת תנא ל"ג חטאות חשיב בחד גברא בהעלם אחד ותנא לאשה נרבעת ופסח ומילה לקיומיהנו לכריתות: והנפש אשר תעשה ביד רמה.** בעבודת הכוכבים הכתוב מדבר: **מה עבודת הכוכבים שב ואל תעשה.** ומחייבין על זדונו כרת ועל שגגתו חטאת דכתיב לעניל מייניה עז בת שנתה לחטאת: **אף כל שב ואל תעשה.** שזדונו כרת ושגגתו חטאת: **מ' חסר אחת הן.** ליתני (ו)ע"ה כריתות: **תנא שגגה שבת.** דסבור שהיום חול: **וזדון מלאכות.** שיודע שמלאכות הללו אסורות בשבת דאח"ל דעביד לכולהו אמות מלאכות אינו חייב אלא חדא שגגה ומתניתין בחד חיוב חטאת ונקטינהו לכריתות: **הגה שהיא אחת.** דכתיב ועשה מאחת מהנה וה"ל למיכתב אחת מהנה מאי מאחת מהנה דמשמע פעמים שחייב מעבירה אחת הגה כלומר כמה חטאות ומהנה מעבירות הרבה חטאת אחת: **שגגה שבת וזדון מלאכות.** ועשה מלאכות הרבה אינו חייב אלא אחת: **וזדון שבת.** דיודע שהיום שבת: **ושגגה מלאכות.** דאינו יודע שמלאכות הללו אסורות אבל יודע מלות שבת בדבר אחד כגון דידע שאסור לנתח מוך לתחוש (ה) **אחת שהיא הגה.** על מלוה אחת כגון שבת חייב כמה חטאות: **שגגה שבת וזדון מלאכות עדיפא ליה.** למיתני לאמעינן חדוש דאע"ג דהזיד לאמת דאמרן מעמיט אחייב אחת: **דעשה.** מאחת מהנה. הוה ליה למתני ועשה אחת מהנה, אי נמי ועשה מהנה, אי נמי ועשה אחת ולשמיה, מדמתניתה הכי ס"מ למדרש כל חד וחד לחודיה, ומחייבו על אחת ועל אחת, כלומר מקלא הטבירה, על הגהה ועל מהנה, כדמפרש הגה אחות מהנה מלות, ולמילרשיהו נמי מי הדרי הכי מקמסיר לבדרי (סנהדרין סב.). **דדרוס הכי פעמים** שכל מעשה עבירותיו חשוב אחת ופעמים שהוא קרוי הגה לשון רבים (שבת נ.). **אחת שהיא הגה.** דאמרן פעמים שחייב על כל אחת ואחת מאי היא, כגון שעשאן בזדון ושגגה ושגגה מלאכות לחיוב אחת ומאי היא, כגון שעשאן בזדון עבודות קמיילי דאי בשגגה עבודה (שם נ.). **אלא מאהבה ומיראה.** יודע שאסורה עבודת הכוכבים בעבודות אלו, אבל שגג בכך בסבור שאין עבודת הכוכבים בתורה מלהבה ומיראה אחת, וסבר בשגגת עבודת הכוכבים וזדון עבודות דמחייב דמחייב (סנהדרין סב.).

בהבמה והביא בהמה עליו הא אמר אביי הבא על הבהמה (יא) **והביא בהמה עליו אף לר' ישמעאל אינו חייב אלא אחת דכי כתיב קרא בגברי כתיב ר"א משמיה דרב אמר תנא תני שלשים ושלש חטאות** (יב) **ותני שלש כריתות לסיומינהו** (יג) **בכריתות דקתני סיפא פסח ומילה במצות עשה פסח ומילה אמאי קתני להו ואיתימא לאיתויי קרבן עליהון מי מייתי** (יד) **והתני' הוקשה כל התורה כולה לעבודת כוכבים דכתיב** [5] **תורה אחת יהיה לכם לעושה בשגגה והנפש אשר תעשה ביד רמה מה עבודת כוכבים שב ואל תעשה אף כל שב ואל תעשה אלא לאו ש"מ תנא שלשים ושלש חטאות** (יג) **מאן דעבדי בשוגג והדר תנא שלש כריתות** (יד) **לסיומינהו לכריתות ש"מ: המחלל את השבת: אמרי שבת מ' חסר אחת הוויין א"ר יוחנן** (טו) **תנא שגגת שבת וזדון מלאכות דלא מחייב אלא חדא** (ט) **דתניא הנה שהיא אחת** [2]**שגגת שבת וזדון מלאכות וניתני זדון שבת ושגגת מלאכות דמחייב מ' חסר אחת דתניא** [6]**ועשה מאחת מהנה פעמים שחייב אחת על כולן ופעמים שחייב על כל אחת ואחת** (טז) **(דתניא)** (י)**אחת שהיא הנה זדון שבת ושגגת מלאכות תנא שגגת שבת וזדון** (יז) **מלאכות עדיפא ליה דמחטאת מיהא לא מיפטר וכן אתה מוצא גבי עבודת כוכבים דקתני** (יח) **דשגגת עבודת כוכבים וזדון עבודות** (כ)**שגגת עבודת כוכבים היכי דמי אילימא דעמד בבית עבודת כוכבים וסבר בית הכנסת היא והשתחוה הרי לבו לשמים ואלא דחזא אנדרטא וסגיד לה אי דקבליה עליה באלוה בר סקילה הוא** (יט) **ואי דלא קבליה באלוה לאו מידי הוא אלא מאהבה ומיראה הניחא לאביי דאמר חייב** (כא) **אלא לרבא דאמר פטור מאי איכא למימר אלא**

מוסר שאין עונשין מן הדין. תימה דלעיל משמע דליתסרין אחותו לחלק על אחותו שהיא אחות אביו כו' הא חדא מיהא מחייב ואמאי הא אין עונשין מן הדין מיהו דלא מיסתבר אחותו בת אביו שלא בת אמו לא לחפך: **לר' שמעאל דמפיק ליה בו'.** תימה מתני' היכי ממוקמא הא אלא יהיה קדש לא כתיב כרת ואיכי משכחת בה חיוב חטאת וי"ל דכיון דכתיב כרת אמשכב זכור הוי ליה כ' לאוין וכרת אחד: **לסיומינהו** לכריתות. תימה מ"כ ליסמוך נמי הכא לזכור ולבהמה עליו:

(ט) נגלה דל"ל לכרת ולא במלקות)

(ט) נגלה דל"ל לכרת ולא במלקות)

תורה אור השלם

1. עַל בְּשַׂר אָדָם לֹא יִסָּךְ וּבְמַתְכֻּנְתּוֹ לֹא תַעֲשׂוּ כָּמֹהוּ קֹדֶשׁ הוּא קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם:
שמות ל לב
2. אִישׁ אֲשֶׁר יִרְקַח כָּמֹהוּ וַאֲשֶׁר יִתֵּן מִמֶּנּוּ עַל זָר וְנִכְרַת מֵעַמָּיו:
שמות ל לג
3. וְאֶת זָכָר לֹא תִשְׁכַּב מִשְׁכְּבֵי אִשָּׁה תּוֹעֵבָה הוּא:
ויקרא יח כב
4. לֹא תִהְיֶה קְדֵשָׁה מִבְּנוֹת יִשְׂרָאֵל וְלֹא יִהְיֶה קָדֵשׁ מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל:
דברים כג יח
5. הָאֶזְרָח בְּבְנֵי יִשְׂרָאֵל וְלַגֵּר הַגָּר בְּתוֹכֶם תּוֹרָה אַחַת יִהְיֶה לָכֶם לְעֹשֵׂה בִשְׁגָגָה:
במדבר טו כט
6. דַּבֵּר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר נֶפֶשׁ כִּי תֶחֱטָא בִּשְׁגָגָה מִכֹּל מִצְוֹת יְיָ אֲשֶׁר לֹא תֵעָשֶׂינָה וְעָשָׂה מֵאַחַת מֵהֵנָּה:
ויקרא ד ב

הגהות הב"ח

(א) גמ' דקתני חדא שגגת ע"ז חדון: (ב) רש"י ד"ה תנא וכו' כתב גגרת הס"ד ואח"כ מ"ה דל האשה הנרבעת כו' דהוא דרבע לבהמה הס"ד ואח"כ מ"ה אי בנשי אי מאתמא: (ג) ד"ה לאמר רבי אבהו וכו' אזהרה הס"ד ואח"כ מ"ה בגברי כתיב דאין זנות לבהמה: (ד) ד"ה כ"ל אמר וכו' קשיא לך דל האשה: (ה) ד"ה שגגת מלאכות וכו' לתמוס וזה היא אחת שבת אחת כל"ל ד"ה"ל:

גליון הש"ס

גמ' ובמגדף פ"ל בר"ע. ע' סנהדרין סד ע"ב תוד"ה וכו' ופס ל ע"ב בתו"ס ד"ה וכו' ובגלר שבע שם:

רבינו גרשום

ר' יוסי הגלילי ר' עקיבא אומר הנשיא חייב בכולן חוץ משמיעת קול אלה שהמלך הדיינו נשיא לא מעיד ולא מעידין אותו: ר' יוסי הגלילי סבר כל שישנו באחת מהן ישנו בכולן וקמ"ל מתניתין דקתני חמשה כו' יוסי הגלילי וכו' עקיבא ולאפוקי מדר' אליעזר דאמר התם בהוריות נשיא מביא שעיר קמ"ל מנינא חמשה מביאין קרבן עולה ויורד דאפ' נשיא: מנינא למה לי לאפוקי מדר' אושעי' דאמר ר"ג אבות נזיקין שומר חנם והשואל כו'. דאי אמר אלו אבות נזיקין השור והבור הוה אמינא תנא ושייר הני דר' אושעי' קמ"ל ד' אבות למעוטי דר' אושעיא. מ"ש לרב כדאית ליה ולשמואל כדאית לי' לרב דאמר מבנה זה אדם משום הכי ממעט דר' אושעיא דתנא תנא אדם וכל דדמי ליה ולשמואל דאמר מבנה זה השן אמר לך תנא בנזקי ממונו מיירי ולא נזקי גופו למעוטי דר' אושעיא דהוו נזקי גופו: ולר' אושעיא דתני ר"ג מנינא למה לי לאפוקי מדר' חייא דאמר כ"ד אבות נזיקין ומ"ש ממעט להו ר' אושעיא דקסבר בממונא קא מיירי בקנסא לא קא מיירי והני דר' חייא קנסי הוו: ור' חייא מנינא דדיה למה לי למעוטי מפגל בקדשים. כתן האומר הריני שוחט זבח של פלוני על מנת להקטיר ממנו כדית חוץ לזמנו. ומסור המלשין על ממונו של חברו לעובדי כוכבים אנסין והני פטירי מלשלומי דלא עבדי מעשה בידים אלא בדבור בעלמא ואי קשיא לר' חייא אם כן עדים זוממין ומוציא שם רע דקא חשיב להו הא דבור בעלמא קא עבדי אמר לך עדים זוממין מעשה כתיב בהו דכתיב כאשר זמם לעשות. מעשה דאמר לא מצאתי לבתך בתולים הלכך קא חשיב להו: בשלמא פטור לגמרי מחטאת לא משכחת לה דהא כתיב בהו כרת בכולן הדיינו שנגתו חטאת: לכך יצאת כרת באחותו לחלק לחייב כל כל אחת ואחת דמה אחותו מיוחדת שהיא ערוה וחייב על זדונה כרת ועל שגגתה חטאת אף כל שהיא ערוה חייב על זדונה כרת ועל שגגתה חטאת: והלא שלמים בכולל כל הקדשים היו. דכתיב אמור אליהם לדורותיכם כל איש אשר יקרב מכל זרעכם אל הקדשים וגו' אף אחותו נמי יצאה מן הכלל לכולו: אמר לך רב ביבי ומינה. דהא בריירתא סייעתא להו מי אמרת כו': הכא נמי מה אחותו מיוחדת שהיא ערוה ואין לה היתר לעולם בחיי אוסרה. שאינה מותרת לעולם לאחיי שאוסרה אף כל שאין לה היתר בחיי אוסרה חייבין עליה כרת: יצאת אשת איש שיש לה היתר בחיי אוסרה שהאם נתן לה גט מותרת וכן נדה יש לה היתר לבעלה לאחר נדתה הלכך לא מצי אחותו ללמד על הכלל כולו: א"ר יונה כו'. מהכא ילפת לחלק דאמר קרא כי כל אשר יעשה מכל התועבות וגו' וכולהו עריות בין אחותו בין אשת איש בין נדה כולהו שייכי בהאי קרא דוראיל וכן דאחותו שייכא בהאי קרא ויצאת ש"מ להיקש הוא ואין משיבין על ההיקש אלא מה זו שיצאת חייבין עליה בפני עצמה אף כל השאר אותן שיש בהן היתר בחיי אוסרן: ולר' יצחק. דפליג במס' מכות עלה דההיא דתנן כל חייבי כריתות וקא מפיק להאי (ט) למה יצאת כרת באחותו לדונן בכרת ולא במלקות א"כ לחלק לחייב על כל אחת מנא ליה: נפקא ליה. מואל אשה בנדה טומאתה דמצי למימר דאל נדה בטומאתה אמאי קאמר ואל אשה ש"מ לחלק על כל אשה ואשה סמוך לפרשה דערוה: מיתבינ' להון לחלק לחייב בין על אחותו אביו בין על אחותו בין על אחותו אביו בין על אחותו אמו: הני למה להון לחלק פשיטא דחייב על כל אחת בפ"ע דהרי שמות מחלקין דזו קרויה אחותו וזו אחות אביו וזו אחות אמו וגופן מחולקין דג' נשים הווין: אלא אימא מיתבינ' להון לחלק על אחותו שהיא אחות אביו ושהיא אחות אמו ומשכחת לה ברשיעא כגון שבא על אמו ונשכחת לה ברשיעא כגון שבא על אחת בין אחותו ובין אחותו בת אביו בת אמו מן הבנות הנולדות בין זאותו בן בא על הבת האחרת שהיא אחותו מאביו ואחות אביו והכא שמות מחולקין וגוף אחד. מיתבינ' להון לחייב על אחותו בת אביו ובת אמו דהא לא אשכחן בקרא אלא בת אביך או בת אמך (ג)לומר שאין עונשין מן הדין אע"ג דאתיא מק"ו. השתא בת אביו שלא בת אמו מיתייב בת אביו ובת אמו כ"ש: ור' יצחק. לא בעי להכי קרא אלא קסבר עונשין מן הדין: ואי בעית תימא לעיל קא מהדר לר' יוחנן דאמר לכך יצאת [כרת באחותו] לחלק אי בעית תימא לחלק ליף עונש מן אזהרה מה אזהרה דהיינו לאו כתיבא אכל ערוה וערוה אף עונש כרת נמי [הוי כמאן] דכתיב בכולהו] ולחייבינ' על כל ערוה וערוה: חילוק חטאות ביניהן. אע"ג דחטאת לא אתי אלא במקום כרת אפי' [הכי] כיון דכתיבי ב' לאוין וכרת אחת משמע כרת אכל לאו לאו. וכי מאחר דלאוין מחלקין לחטאות הוא הדין לעריות דאית

עין משפט נר מצוה

(א) א מיי' פ"ח מהלכות כלי מקדש הל' ד ה:
ב ג מיי' פ"ב מהלכות שגגות הלכה ח:
יא ד מיי' פ"ב הלכה ה ג:
יב ד מיי' שם הל' ח:

מוסף רש"י

שאין עונשין מן הדין. מדין ק"ו, דיני ממונות ומלות עשה והלכות עבודה ופקולי קדשים אתה אחת מק"ו אבל לא תאוכלות ושוגגין (חגיגה יא:). **חלק חטאת ביניהן.** שהלאוין מתחלקין לחטאות (מכות יד:). **הבא על הזכור והביא זכר עליו.** בהעלם אחת, ור' ישמעאל היא דאמר חייב שתים. דשני לאוין הם דמתמי קלקי אתו לפיכך חלוק חטאות ביניהם, והכיף זכר עליו גרסינן ולא גרסינן זכור, דלא מקרי זכור אלא נקבה המתכבד (סנהדרין נד:). **דכי כתיב קרא.** לא יהיה קדש, בגברי כתיב. מזות דנמלי כתיב אבל בהבמה אין זות כדילפינן מיצמות (נזיר). מתחגן זוטה ומחיר כלב ולא שיך בה לשון קדשות (סנהדרין נד:). **הוקשה כל התורה כולה לעבודת כוכבים.** הוקשו כל עבירות שבתורה בשגגתן לעבודת כוכבים לענין קרבן, מה עבודת כוכבים כתיב עלו על דבר שהוא שב ואל תעשה כן וזהו עתה ועשאו, אף כל שב ואל תעשה, אבל כתיב של עתוד עשה וזהו יפה ולא עשה לון כו קרבן, ופסח ומילה עתוד ועשה הוא (מכות יב:). **הגה שהיא אחת.** דאמרן פעמים שחייב אחת על כולן מאי היא, שגגת שבת וזדון מלאכות. **דיודע שהמלאכות אסורות בשבת אבל שבת אינה שבת היום** (שבת נ.). **דעשה מאחת מהנה.** הוה ליה למתני ועשה אחת מהנה, אי נמי ועשה מהנה, אי נמי ועשה אחת ולשמיה, מדמתניתה הכי ס"מ למדרש כל חד וחד לחודיה, ומחייבו על אחת ועל אחת, כלומר מקלא הטבירה, על הגהה ועל מהנה, כדמפרש הגה אחות מהנה מלות, ולמילרשיהו נמי מי הדרי הכי מקמסיר לבדרי (סנהדרין סב.). **כל מעשה עבירותיו חשוב אחת ופעמים שהוא קרוי הגה לשון רבים** (שבת נ.). **אחת שהיא הגה.** דאמרן פעמים שחייב על כל אחת ואחת מאי היא, כגון שעשאן בזדון ושגגה ושגגת מלאכות לחיוב אחת ומאי היא, כגון שעשאן בזדון עבודות קמיילי דאי בשגגת עבודה (שם נ.). **אלא מאהבה ומיראה.** יודע שאסורה עבודת הכוכבים בעבודות אלו, אבל שגג בכך בסבור שאין עבודת הכוכבים בתורה מלהבה ומיראה אחת, וסבר בשגגת עבודת הכוכבים וזדון עבודות דמחייב דמחייב (סנהדרין סב.).

שיטה מקובצת

(א) עי' בתחדושין: (ב) אחד חלוק חטאת: (ג) וסוד שני לאוין דכתיב: (ד) פ"ז עי' בתחדושין: (ה) ליה לדונו בכרת ולא במלקות לרבנן מיבעיא ס"ו מן הדין וכולה קרא משום אחותו דסיפא אתא ומן תיבת לר' יצחק כו' עד תיבת אמר רנב"י בס"א אינו: (ו) ורבנן נפקא להון מן אות ד' נמחק: (ז) אמר. כתוב בגליון לא נראה בקונטרס [דגרירס] אף אנן נמי תנינא עד [ציון] המשנה ושיבוש בספרים מתלמידים הטועים ע"כ: (ח) אף אנן נמי תנינא. דא"ת תיפוק ליה מדתני המפטם והסך אלמא דמחייב אכל חד מינייהו ו"ל דהוי"א דלא מחייב אכל חדא. ר' ברוך: (ט) במיצעא. ס"א ביה מיצעא: (י) תיבת כרת נמחק: (יא) כיון דיש להם לאו בפני עצמן חייבים עליהם בפני עצמן וכ"ת: (יב) אי בגברי דל אשה הנרבעת גליון קצת קשה למה לא פריך ממולך דלא מצינו אשה שנתחייב דכתיב מזרעו ולכן המעלה אברים בחוץ דשמא לא מחייב רק אותן שראויין להקריב בפנים ע"כ גליון: (יג) עי' בתחדושין: (יד) הזכור המסביא זכור עליו: (טו) לה ר' עקיבא: (יז) הזכור והמכביא: (יח) (טו) עי' בתחדושין: (יט) לא תשכב אלא אות ר' נמחק: (כ) עי' בתחדושין: (כא) הבהמה והמביא בהמה עליו: (כב) עי' בתחדושין: (כג) לסיומינהו